

5. Zarzut piąty dotyczy niezgodności z prawem zaskarżonych decyzji w zakresie, w jakim nie są spełnione przesłanki określone w art. 32 decyzji 2013/255/WPZiB⁽¹⁾ i art. 14 oraz 26 rozporządzenia nr 36/2012⁽²⁾, jako że strona skarżąca nigdy nie uczestniczyła świadomie i z własnej woli w działaniach mających na celu obejście sankcji europejskich czy międzynarodowych.
6. Zarzut szósty dotyczy nadużycia władzy w zakresie, w jakim w oparciu o obiektywne, relewantne i spójne wskazówki należało spodziewać się, że sporne środki zostały przyjęte w celach innych aniżeli powołane (wykluczenie z rynku – faworyzowanie innych uczestników)
7. Zarzut siódmy dotyczy naruszenia obowiązku uzasadnienia.

⁽¹⁾ Decyzja 2013/255/WPZiB dotycząca środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. L 147, s. 14).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 36/2012 z dnia 18 stycznia 2012 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii oraz uchylające rozporządzenie nr 442/2011 (Dz.U. L 16, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 23 stycznia 2015 r. – Hispasat/Komisja

(Sprawa T-36/15)

(2015/C 089/48)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Hispasat, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci J. Buendía Sierra, A. Lamadrid de Pablo i A. Balcells Cartagena)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji, a zwłaszcza art. 1 decyzji w zakresie, w jakim stwierdzono w nim istnienie pomocy państwa sprzecznej z rynkiem wewnętrznym w odniesieniu do HISPASAT;
- w konsekwencji stwierdzenie nieważności nakazów odzyskania pomocy zawartych w art. 3 i 4 decyzji; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Skarżąca uważa, że, wskazując HISPASAT S.A jako bezpośredniego beneficjenta spornego środka, Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie, który powinien wiązać się ze stwierdzeniem nieważności decyzji, ponieważ przedsiębiorstwo to nie uczestniczyło w środkach ani nie odniosło z nich korzyści. Skarżąca podnosi również naruszenie zasady dobrej administracji przez Komisję Europejską ze względu na to, że Komisja wskazała HISPASAT S.A. jako beneficjenta środków po wszczęciu dochodzenia, nie dokonując analizy stanu faktycznego i nie umożliwiając, by skarżąca mogła być wysłuchana w toku postępowania administracyjnego.
2. Tytułem pomocniczym, skarżąca argumentuje, że Komisja naruszyła art. 106 i 107 TFUE oraz protokół nr 26 TFUE, ponieważ środki zakwestionowane w decyzji nie stanowią pomocy państwa ze względu na brak prowadzenia działalności gospodarczej, lecz działalność władz publicznych jako administracji. Posiłkowo wobec powyższego, skarżąca uważa, że Komisja niesłusznie uznała w zaskarżonej decyzji, iż sporne środki nie mają związku z usługami świadczonymi w ogólnym interesie gospodarczym (UOIG), a w związku z tym nie oceniła właściwie ani stosowania orzecznictwa Altmark, ani orzecznictwa dotyczącego decyzji UOIG 2005/842/WE (decyzji w sprawie stosowania art. 86 ust. 2 WE), które mogły wiązać się albo ze stwierdzeniem braku pomocy, albo stwierdzeniem zgodności ewentualnej pomocy.

3. Skarżąca uważa także, że sporne środki nie mogą zakłócać konkurencji ani wymiany handlowej między państwami członkowskimi.
4. Skarżąca utrzymuje także, iż Komisja popełniła w zaskarżonej decyzji oczywisty błąd w ocenie zgodności pomocy na podstawie art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE: (i) w pierwszej kolejności, uznając zasadę neutralności technologicznej za zasadę bezwzględną i (ii) w drugiej kolejności uznając, że sporne środki naruszyły neutralność technologiczną pomimo wniosków a contrario zawartych w sprawozdaniach technicznych przedstawionych przez zarząd, przez hiszpańskie organy centralne i przez operatora prywatnego; (iii) w trzeciej kolejności stwierdzając, że sporne środki nie były właściwe i proporcjonalne oraz (iv) w czwartej kolejności twierdząc, że środek ten powoduje niepotrzebne zakłócenia konkurencji.
5. Posiłkowo skarżąca argumentuje, że decyzja narusza rozporządzenie 659/1999 ze względu na dokonanie błędnej analizy istniejącej pomocy na podstawie art. 1 lit. b) ppkt (v).

Skarga wniesiona w dniu 23 stycznia 2015 r. – Abertis Telecom Terrestre/Komisja

(Sprawa T-37/15)

(2015/C 089/49)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Abertis Telecom Terrestre, SA (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci J. Buendía Sierra, A. Lamadrid de Pablo, A. Balcells Cartagena i M. Bolsa Ferruz)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji, a w szczególności art. 1 decyzji, w zakresie, w jakim uznano w niej, że istnieje pomoc państwa niezgodna z rynkiem wewnętrznym;
- uchylenie w konsekwencji nakazów odzyskania pomocy przewidzianych w art. 3 i 4 tej decyzji; oraz
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są tożsame z zarzutami i głównymi argumentami podniesionymi w sprawie T-36/15, HISPASAT/Komisja.

Skarga wniesiona w dniu 23 stycznia 2015 r. – Telecom Castilla La Mancha/Komisja

(Sprawa T-38/15)

(2015/C 089/50)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Telecom Castilla-La Mancha, SA (Toledo, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci J. Buendía Sierra, A. Lamadrid de Pablo, A. Balcells Cartagena i M. Bolsa Ferruz)

Strona pozwana: Komisja Europejska